

“Οι Απόστολοι άναψαν την Πεντηκοστή ως λαμπάδες από τις πύρινες γλώσσες του Αγίου Πνεύματος”

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)



Η Αγία Πεντηκοστή, ανθολόγιον εκ του Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=314834>

Ὡστε, ὅποιος θέλει να λάβη πλουσιωτέραν την χάριν του Αγίου Πνεύματος, πρέπει να κάμνη τον εαυτόν του δεκτικώτερον διά της εργασίας των εντολών και της καθάρσεως των παθών· η γαρ χάρις του Πνεύματος, ει και χάρις, όμως χύνεται εις τους πιστούς κατά την αναλογίαν της αυτών καθαρότητος και πίστεως.

Ὅθεν λέγει πάλιν ο αὐτός θεῖος Μάξιμος: «Ο θεῖος Απόστολος τας διαφόρους ενεργείας του ενός Αγίου Πνεύματος χαρίσματα λέγει διάφορα, υφ' ενός δηλονότι

και του αυτού ενεργούμενα Πνεύματος· και τοίνυν κατά το μέτρον της εν εκάστω πίστεως δίδοται η φανέρωσις του Πνεύματος εν τη μετοχή του τοιούδε χαρίσματος, έκαστος των πιστών δηλονότι κατά τη αναλογίαν της πίστεως και της υποκειμένης αυτώ κατά ψυχὴν διαθέσεως, συμμετρημένην δέχεται του Πνεύματος την ενέργειαν». (Κεφ. 96 της Γ' εκατονταετηρίδας των Θεολογικών)

... Ω Θεάνθρωπε Ιησού Χριστέ, Σὺ προείπας εἰς τοὺς Μαθητάς Σου ταῦτα. Σεις, ὡ Μαθηταί μου, καθίσατε εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἕως ὅπου νὰ ἐνδυθῆτε δύναμιν ἐξ ὕψους. Δὲν εἶπεν ἕως οὐ νὰ δεχθῆτε ἢ νὰ λάβετε, ἀλλὰ νὰ ἐνδυθῆτε, φανερώνων μετὰ τὴν λέξιν ταύτην, τὸ ἀπὸ κάθε μέρος τοῦ σώματος φυλακτικὸν τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος πανοπλίας καὶ δυνάμεως...

... Εγὼ δὲ θέλω ἀποστείλει εἰς ἐσὰς ἄλλον Παράκλητον, Πνεῦμα δηλαδὴ τὸ Ἅγιον, με τὸ ὁποῖον θέλετε στερεωθῆ εἰς τὴν πίστιν, ὑπομένοντες κάθε πειρασμόν, ὅπου μέλλετε νὰ δοκιμάσετε διὰ τὴν πίστιν. Παράκλητος δὲ ἄλλος ἐρρέθη τὸ Πνεῦμα Ἅγιον ἀπὸ τοῦ Χριστόν, διότι καὶ ὁ Χριστὸς Παράκλητος ὀνομάζεται παρὰ τὴν πρώτη Ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννου λέγοντος: «Εάν τις ἀμάρτη, Παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα Ἰησοῦν Χριστόν δίκαιον. (Ἰω. Β',1) Παράκλητος θέλει νὰ εἰπῇ παρηγορητής. Τὶς δὲ ἄλλος τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος ἐστὶ παρηγορητικώτερος; Βέβαια οὐδεὶς...

... Οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι ἀναψαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, ὡς τόσαι λαμπάδες ἀπὸ τὰς πυρίνας γλώσσας τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Καθὼς δὲ ἀπὸ μίαν λαμπάδα ἡμπορεῖ νὰ ἀνάψῃ ἄλλη καὶ ἀπ' ἐκείνην ἄλλη κατὰ μετάδοσιν καὶ καθεξῆς νὰ φθάσουν αἱ λαμπάδες ἕως εἰς ἓνα πολυάριθμον καὶ σχεδὸν ἀπείρον ἀριθμόν, τοιοῦτοτρόπως καὶ ὅλοι οἱ πιστοὶ χριστιανοὶ καὶ μάλιστα οἱ Ἀρχιερεῖς ἀναψαν ὡς ἄλλαι λαμπάδες ἀπὸ τὰς πρώτας λαμπάδας τῶν Ἀποστόλων καὶ ἐπληρώθησαν ἀπὸ τὰ φωτιστικὰ χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος...

... Ἄμποτε καὶ ἡμεῖς νὰ ἀξιωθώμεν τῆς χάριτος καὶ ἐνεργείας τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καθὼς καὶ οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι. Με τίνα τρόπον; Εἴαν καταφρονήσωμεν ὅλα τοῦ Κόσμου τὰ πράγματα καὶ ἐπιστρέψαντες τὸν νοῦν μας μέσα εἰς τὴν καρδίαν μας, ἐκεῖ μέσα ὡς εἰς ἱερόν καὶ ευκτήριο οἶκον προσευχώμεθα νοερῶς τῷ Θεῷ πάντοτε, κατὰ τὸ «Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε», οὕτω γὰρ καὶ οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου εἰς τὸ ἱερόν ευρισκόμενοι ἐδοξολογοῦν τὸν Θεόν· διὰ τοῦτο καὶ αἰσθητῶς καὶ νοερῶς ἔλαβον τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἦσαν, φησὶν, ὁ ἱερός Λουκάς, διαπαντός ἐν τῷ ἱερῷ αἰνούντες καὶ εὐλογούντες τὸν Θεόν. (Λουκ. Κδ' 53)

**Από το περιοδικό «Αθωνικοί Διάλογοι», Μάιος-Ιούνιος 1973, τεύχος 12-13.
Το περιοδικό εξέδιδε ο μακαριστός Αγιορείτης, λόγιος Μοναχός, π.
Θεόκλητος Διονυσιάτης.**

Πηγή: πεμπτουσία (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)